

De bruiloft van Kloris en Roosje

Dirck Buysero

bron

Dirck Buysero, *De bruiloft van Kloris en Roosje*. Pieter de Vries, Rotterdam ca. 1720 (herdruk)

Zie voor verantwoording: http://www.dbnl.org/tekst/buys001brui05_01/colofon.php

© 2011 dbnl

Vertooners.

TOMAS KLORISSE, *Vader.* } *van Kloris.*

PIETERNEL, *Moeder.* } *van Kloris.*

KLORIS, *Bruidegom van Roosje.*

ROOSJE, *Bruid van Kloris.*

KRELIS, *Verloofd aan Elsje.*

ELSJE, *Verloofd aan Krelis.*

TEEUWIS, } *te samen ondertrouwt en Speelnoots, op de Bruiloft van Kloris en Roosje.*

MANSETTE, } *te samen ondertrouwt en Speelnoots, op de Bruiloft van Kloris en Roosje.*

Zwygende.

Huysgenooten van THOMAS en PIETERNEL.

Eenige Genooden ter Bruiloft.

Het Tooneel verbeeld een aangename Landsdouw, voor 't Boere Huis van Thomas.
Het Kluchtspel begint na de Middag en eindigt op den Avond.

De bruiloft van Kloris en Roosje.

Eerste tooneel.

KRELIS zingt,

Ben ik niet een kittig haantje,
En is 't niet over tyd dat ik uit vryen peur?
Ik ben zo blank, gelyk een Zwaantje,
En dat is der vrouwen kleur:
Want zy graag wat blanks trouwen,
Of zouwenze liever van wat langs houwen?
En ik ben de kortste niet,
Maar wel zo wakker als je ziet.
Daar komt myn Engel, ik treê 'er zo regelrecht nae toe, eer datze my ontvlied.

Twede tooneel.

KRELIS, ELSJE.

KRELIS zingt.

Myn liefje,
Myn diefje,

Myn zuikerde pry,
 Myn bekje, *bis*.
 Hoe trekje.
 Zo haastig voorby?
 Ei laten,
 Wy praaten
 Een weinig in 't groen,
 Gelyk wy plegten voor deuzen te doen.
 Myn liefje, myn diefje, enz.

ELSJE.

Ik kan het niet wachten, ei, Kreelis laat my gaen.

KREELIS.

Zoet, schelmpje, wilt my hooren;
 Of kom ik jou zo vreemd te voeren?
 Voor alles ben ik niet te kort.

ELSJE.

Het is een praatje dat je schort.

Ritornel.

De Vryers zyn gewoon de Meisjes steeds te Vryen,
 Met opgepronkte kout,
 Maar als men is getrouwd,
 Ontdektmen, ontdektmen eerst hun schelmeryen,
 Die groote brand is haast gesmoord.

KREELIS.

Keen, neen, myn bakkesje dat elk bekoord.
 Ik zel je eeuwig vierig vryen,
 Ik zel je alles geven wat een jeugdig hart vermaekt,
 Jy zelt al eeten wat je smaekt,
 Ik zel je zo veel zoentjes geeven,
 Als je van je leeven,
 Ooit van iemant hebt gehad,
 En noch iets smaekelyks, en noch iets smaekelyks boven dat,
 Myn zoete bekje, raed eens wat?

*Ritornel.***ELSJE.**

'k Geloof jy hebt het uit een boek geschreven, *bis*.

Maar oprechte trouw noch eer, *bis*.
 Vind men by geen jongmans meer, *bis*.
 Zy noemen ons haar leeven;
 Zy heffen ons ten hemel toe,
 Maar zyn ons ten eersten moê, *bis*.
 Als wy onze trouw haar geeven, *bis*.

KREELIS.

Dat zelje van my nooit niet zien,
 Liefste Zusje,
 Hoogste Lusje,
 'k Zel jou altyd dienen op myn kniën.

ELSJE.

Dees eer voegt maar alleen Godinnen.

KREELIS.

Ik ken geen ander als jou op aard,
 Gy zyt dees eer alleenig waard.

ELSJE.

Het schort gewis jou in de zinnen,
 Of lees jy boekjes van de min,
 Dat jy zo hoffelyk kunt praten?
 Maar ik moet gaan.

KREELIS.

Hou stant, myn Engelin,
 Wou jy my zo verlaten?
 Ik zie je wel, ik zie je wel;
 Al loop je noch zo snel
 Je zelt me niet ontvliegen,
 Dat leevend zoet,
 Zo vol van gloed,
 Dat ken je niet bedekken.

Derde tooneel**KREELIS zingt voort.**

Ze is weg, 'k had niet gedacht dat zy zo haastig zou vertrekken.

Helaas! wat heeft een vrouw al kracht op ons ge-moed.
 Maar laat ons deuze smart verzachten,
 Met den alderbesten Wyn,
 Die gewassen is aan den Rhyn.
 Vreugde geeft ons nieuwe krachten,
 Laat ons deeze smart verzachten,
 Met den alderbesten Wyn,
 Die gewasfen is aan den Rhyn.
 Maar ginter zie ik Tomas komen
 Met Pieternel, dit pad genoomen,
 Om haar niet in den weg te zyn.

Vierde tooneel.

TOMAS, PIETERNEL.

TOMAS.

Ik zeg als noch, 't zyn vreemde zaaken,
 Zo ras een Huwelyk te maaken.
 Nu ons Kloor den Bruigom is.
 Zel 't noodig zyn, dat wy den Dis
 Hiel wel veurzien van alle dingen.
 Gants bloed! hoe wil dat volkje springen;
 Want Roosje is een zoete meid;
 Ik heb ook heur genegendheid
 Al lang bespeurd an onze jongen.

PIETERNEL.

Dat loof ik wel, zy dansten, zongen,
 Den hielen dag, dan hier, dan daar,
 Daar 't Zelschop maar was by mekaêr.
 Vaêr, nou begin ik eerst te leeven;
 Wyl onzên Zelsn hem heeft begeeven
 In de echt met Roosje, 't is zo zoet!
 Ik voel verheuging in men bloed.

TOMAS,

Ja wel, moer Jans, ik wil je zweeren,
 Dat, zo ik niet was in myn kleôren,

Ik zeg niet veul.... Maar nu, wat raad?
 Je weet nu hoe 't met Elsje staat,
 En Krelis. hy zel daadlyk koomen.
 Nu diend den tyd wel waargenoomen
 Om haar te nooden op het feest.

PIETERNEL.

Daar heb ik lang al by eweest.
 Zv zullen ook niet lang wegblyven.
 Wat zullen wy nou vreugd bedryven!
 Myn hart luikt op, ik weet niet hoe!
 O je! Wat ben ik wel te moe!
 Ik heb Mansette ook straks gesproken
 Met Teeuwis, 't is al zo bestooken,
 Dat zy de Bruid, hy Bruigom is,
 Zy koomen straks me aan den dis,
 Om ons gezelschap by te wonen.

TOMAS.

Maar, Moêr, hoe hlooze jou de koonen!
 Je lykt verjongt nae dat het blykt.
 't Schynt hoe men oog jou meêr bekykt
 Hoe dat myn hart meêr schynt te springen.

PIETERNEL.

Ai, kom, weg met die malle dingen.
 Kom, repje maar, wat staaje? hoe!
 Ik weet zo waar niet wat ik doe.

TOMAS.

Nou kom, al lang genoeg te snappen,
 Ik zel de kannen vol gaan tappen,
 Haal jy de tafel voor den dag,
 En stoelen; Pietje, wat hoe mag
 Je hier noch langer staan te maalen?
 Zy koomen, wil den Dis uit haalen,
 'k Loop om de borden; sa, kom ras.

Vyfte tooneel.

Kloris, Roosje, Mansette, Teeuwis, Pieternel, zy dekken de Tafel.

PIETERNEL.

Welkom, vrinden, dat 's recht pas.
 Bruigom! wil je nederzetten
 Met uw Bruid; en jy Mansette,
 Met Teeuwis, hier an de and're zy.
 Ja wel! ja wel! wat bin ik bly!
 Nou moet Kreelis hier noch weezen
 Met zyn mooi Elsje uitgeleezen,
 Zie zo dan is ons Zelschop klaar,
 Want zy maaken beide een paar.

KLORIS, tegens Roosje.

Och!, Roosje lief, 'k zel jou zo eeren,
 En doen in alles jou begeeren.
 Ja, 's morgens vroeg en 's aevonds laat
 Zel ik jon dienen.

ROOSJE.

Wat een praat,
 Maak jy maar jou woord te houwen;
 En dat ik op jou mag vertrouwen.
 Dan bin ik tot jou dienst, en jy
 Krygt alle dingen dan van my.

KLORIS.

Ik zel je, na dat eerste nachtje.
 Dan geeven.... Hoe! wat 's dit! wel lachtje?
 Een zilvre beugeltas, een ring,
 En dan noch zo een ander ding,
 Hoe hiet men dat.... gants elleweeken!
 Een hairnaald om in 't hoofd te steeken.
 Je zelt al hebben wat je wilt.

PIETERNEL.

Kom, kom, dat is maar tyd verspild,

Met zo te kallen; waar blyft Elsje
 Met Krelis? wat, dat olyk pelsje
 Blyft zo lang weg; al ons pleisier
 Zou niet veul zyn, kwam zy niet hier;
 Zy kan mooi dansen en mooi zingen
 Met Krelis; 't is te wonderlingen,
 Zo als zy passen by mekaër!

TEEUWIS.

Mansette, 'k weet niet, 'k word zo raer,
 Och! mogt ik jou een zoentje geeven,
 Geen blyder dag van al myn leeven.

MANSETTE.

Wel, Teeuw, kedaar, gae vry jou gang,
 Zoen jy vry al je leeven lang,
 Het zel me zeeper niet verveelen,
 Jy bent hiel raer in alle deelen.

TEEUWIS.

Wel dan noch eens daar op gekust.

Zesde tooneel.

Pieternel, Roosje, Kloris, Teeuwis, Mansette, Thomas, struikelende met de Tafelborden, die over het Tooneel rollen.

PIETERNEL.

Wel, Man, hei! wel, dat 's verbrust,
 Je zoud de vreugd hier wel verknollen.
 Wel laat jy al de borden rollen?

TOMAS.

Wees maar gerust, vrees nergens veur.
 Het gaat nu met de Bruiloft deur.
 Wat scheelt 'er noch an onze zaaken?
 Heb jy nu alles klaar gaan maaken?
 Ho! welkom, vrinden, welkom, al.
 Wat, wat! met die verbruste val
 Had ik, kedaar, schier zelf vergeeten;

Om jou lui wellekom te heeten.

PIETERNEL.

Dat zel zo naauw niet komen; Vaar;
Was nou maar 't volkje by mekaêr.

TOMAS.

Laat zien, wie moet 'er nouw noch weezen?
Ja, Kreel en Elsje.

TEEUWIS.

Zy zyn deezen
Laan in egam, en zullen hier
Zo aanstonds weezen, 'k had het schier
Verzuimd te zeggen.

TOMAS.

Niemendallen,
As zy maar koomen.

TEEUWIS.

Met dat vallen,
Kon jy jou hebben zeer edaan.

TOMAS.

'k Had dan zo haast niet op estaan.

PIETERNEL.

Ja, ja, zy zullen wel haast komen.

TOMAS.

Daar zien ik ze al deur deeze boomen.
Ze schynen byster wel te vreên,
Ik zel 'er te gemoed gaan treên.

PIETERNEL.

Daar zyn ze.

Zevende tooneel.

Krelis, Elsje, Tomas, Pieternel, Kloris, Roosje, Teeuwis, Mansette.

KREELIS.

'k Wensch je t'saam de zeegen.

ELSJE.

Ik ook, daar heb je nou niet teegen,
Ik wensch zo veel ik wenschen mag,
Dat zy te saamen al den dag,
In vreugden vrolykheid mag leeven,

KREELIS.

Dat hoop ik, wil den Hemel geeven.

TOMAS.

Wel nouw, dat ken tot zo ver toe.
Maar, Elsje, ben je ook noch niet moê.
Om Kreelis langer op te houwen?

ELSJE.

O ja, wy zullen t'saamen trouwen.
Hy het myn jawoord alleweg.

PIETERNEL.

Wel! wat een vreugd! ja wel, ik zeg!

KREELIS.

Ik dankje, schoone en uitgeleezen,
Ik zel je staâg gediensig weezen,
In alles wat je hebt van doen;
Stae toe, dat ik je daarop zoen.

TOMAS.

Kom, nou an 't eeten en an 't smullen,
Al 't zoenen kan den darm niet vullen.
Kom, schenk de glaazen vol met wyn,
En laat ons lustig vrolyk zyn.

Al de Vrienden gaan. nevens de Bruid en Bruidegom, aan de Tafel zitten, terwyl 'er een Boeredeun gespeeld werd.

ROOSJE.

Wie of nou 't eerste zal beginnen?

ELSJE.

Mansette 't eerst.

MANSETTE.

'k Heb niet veel binnen.

Wacht noch een beetje, Elsje 't eerst,
En dan dans ik met haar om 't zeerst.

ELSJE.

Kom, Kreel, genoeg met al dat kallen,
Wy kunnen straks weêr an gaan vallen.

KREELIS, zingt.

Goeden aevond, myn zoete troosje;
Myn zuikerdoosje;
Nou eens gekust, wy zyn alleen;
'k Mag jou schoonheid heet wel lyen,
En al myn vryen
Dat is om jou, en anders geen.
Myn liefje, myn diefje, myn hondje, myn schat,
'k Zweer je by 't bont van Lubbert Ooms kat.
En och! och! och! dat ik je reis had, *bis*.

ELSJE, zingt.

Wel, wat praat die vryer aerdig!
En jy bent waerdig
Een meisje, die het maar wil doen.
'k Loof je zoud me wel licht bekooren,
Nae ik kan hooren,
Jy schynt me zo geweldig groen!
Jy zegt het zo geestig, zo aerdig, zo raer,
'k Wensch jou de Bruigom al binnen het Jaer.
En och! och! oeh! myn zuikerde vaêr, *bis*.

KREELIS, zingt.

Wel, myn alderliefste Briudje,
Myn malle guitje,
Daar is myn hand, ontvang myn trouw;
Dan zo zweer ik zelje weezen,
Myn uitgeleezen,
Myn eige zelve; ja, myn vrouw.
Maar zeg het wat haastig, en maek me niet bang,
Zo zing ik van vreugde de vrolyke zang.
Maar och! och! och! je wacht me zo lang. *bis*.

ELSJE, zingt.

't Is wel ik zal 't myn besje vraagen,

't Is licht te waagen,
 En kom dan morgen om bescheid,
 Dan zel ik het jou al verhaalen,
 En gaan vertaalen
 Wat dat myn besje heeft gezeid.
 Maar 'k zorg zy is 'er niet wel toegezind;
 Praat ik van trouwen, zo zeid ze: myn kind,
 En och! och! och! zie wat je begint, *bis*.

Kreelis, zingt.

Wel, myn alderzoetste liefje,
 Myn hooning diefje,
 Gae by jou Besje met fatsoen,
 Dan zel je haar oude koude zinnen
 Wel haast verwinnen,
 En zeggen wat jou staat te doen.
 Dan ben ik de Bruigom en jy bent de Bruid,
 Haal een Notaris die 't huwelyk sluit,
 En och! och! och! myn vryen is uit, *bis*.

Roosje.

Kom, Kloris, lustig als een man,
 Nou jy, en ik, jy moet 'er an.

Kloris.

Welaan, ik ben 'er meê te vreedem,
 Zo ken men onzen tyd besteedem.

Kloris en Roosje dansen.

Tomas na 't dansen.

Zie, zo! zo moet men Bruiloft houwen,
 't Is een pleisier om dus te trouwen.
 Nu lustig, Kreel, gae weêr jou gang.
 't Gaat wel, my duurd het niet te lang.

Kreelis zingt met Elsje.

Al die niet meugen,
 O vrolyke Baas!
 Die lekkere teugen,
 Zyn suffent of dwaas!
 Uw Kannen te leegen,
 Uw Glaazen te veegen,

Dat 's 't eenigste goed,
 Dat 's 't eenigste zoet.
 Komt, laat ons dan Bachus met dansen begroeten;
 De vreugd, de vreugd,
 Die springt van de kop in de voeten.

Elsje en Roosje dansen.

Kloris na 't dansen.

Kom, Tomas Vaër, nou moet jy dansen,
 Met Pietje, 'k zal terwyl wat schransen.

Tomas.

Kom, geef my eerst een glas met wyn:
 Speul op een Deun van Jakkelyn.

Na 't dansen.

Zie zo, Moër Jans, gantsch elleweeken!
 't Was tyd, myn beenen die bezweeken;
 Had deuzen dans noch lang eduurd,
 Zo had ik haest myn kwast eschuurd.

Pieternel na 't dansen.

Nou moet men eens de Bruid bedenken,
 En haar wat in heur Huisraadt schecken;
 Daar is een Leepel met een Kom.

Tomas.

Zie daar, daar heb je, Bruidegom,
 Een Pispot, om je blaas te leegen.

Mansette.

Daar is een Luur, om 't Kind te veegen,
 Als jy het hebt.

Elsje.

Houwaar, neem an,
 Daar is een Peeperdoos, goê man.

Teewis.

'k Heb ook een Tang, een Schop, een Heugel,
 Een Beuzem, en een Assche-vleugel.

Roosje.

Wel zo, zo raakt ons Huisraad klaer.
 Ik dank je, vrienden, allegaër.

Pieternel.

Myn kynd, wat konje meer begeeren?

Tomas.

'k Schenk haar een bed met varkens veeren.

Wel hoe, wat 's dat? wel lach je, nar?

't Is maklyk, want het stuijt niet var.

Kreelis.

Zie, Bruigom, wat ik jou kom schenken,

Daar gy me altyd kunt aan gedenken.

Zingt:

Ik heb een Eendje en een Waardje,

Dat 's een paartje,

En een hondje en een kat,

En een hennetje, en een haantje,

En een kraantje,

Om te steeken in het vat.

Spreekt.

Als jy hier in komt te leggen.

Kloris.

Ja, ja, 'k verstae wat jy wilt zeggen.

Tomas.

Dat heb je wonder wel eklaerd;

Ja, Kreelis, 'k zeg dat het zyn aard.

Nou eens de Glaazen vol eschonken,

En op dat deuntje braaf gedronken.

Kedaar, dat gaat je nae je gat.

Pieternel.

Och! Man, je drinkt je noch wel zat.

Tomas.

Daar is nou niet veul aan geleegen,

Ik heb een lyf dat kan 'er teegen.

'k Zal zuipen dat myn wambes scheurd;

Het valt me daeglyks niet te beurd.

Pieternel.

Kom, Jongens, nou al t'saam aan 't springen,

Zet an een kant al deuze dingen,

Kloris.

Daar ben ik meê te vreên, beget.
 'k Gaê met myn Bruid dan voort nae bed.

Hier word een Ballet van 't heel Gezelschap gedanst.

Zang:**1.**

*Wat is ons al vreugd gegeven,
 In 't vermaaklyk Buitenleeven?*

bis.

*'s Is zoo aardig, 't is zoo zoet,
 Alles wat den Landman doet.*

bis.

2.

*Hy verheugd zich onder 't lommer
 Van 't Geboomt', en vreest geen kommer;*

bis.

*Niemant weet hier van verdriet,
 Hoofdsche Staatzucht kwelt ons niet.*

bis.

3.

*Al deez' lieffelyke Streeken,
 't Ruisschen van dees klaare Beeken,*

bis.

*'t Pluim-Gediert, dat geestig kweelt,
 's Landmans oog en ooren streelt.*

bis.

UIT.

